

De religionis perfectione

67

Lux oculorum	Vaurier eius
Naris odorem	Tactus in imam
Sauviter ibic	Aectet vtrimes
Spissus vnuus	Uoz deumqz
Influa tanta est	Uis in amore
Si tamen assit	Gratia formans
Saliter acto	Desipit omnis
Larneus actus.	Finit

Opusculum epistolare magistri Johis de Hermon cancellarij parisiensis de religionis perfectione et moderatione ad Guilhermum minandri quondam me dicum domini cardinalis Saluciarii. tunc autem monachum domus maioris Cartusie.

O Ratia vobis et pax in Christo iesus. Utique dicetis mibi pro similitudinem. Wedice cura teipsum. Iacobus qui alium doces ait apostolus. cur teipsum non instruis? Sed rite debet pro me sapienter iussio. Non nora inquit medicus. Et iterum. Ha locum medicus. Rō est. quod disciplia medici exaltebit eum. put eius. Nam quod potest in medico disciplina innueniri melius. quod ut relicta seculi potest a relicita arte sua. relicto demum seipso quod maius est. tradiderit se medicus noster discipline maioris cartusie. Talis enim tu es cui nunc ipse rescribo. qui dignaris exercere discipline doctriuam. ab illo quod tali nunc subiacuit discipline. Hibilominus in yebro sumi medici nostri domini Iesu Christi. qui iussit omni perenti se tribuere. Et rursum. Aperi os tuum et ego adimplebo illud quod est magni consilij angelus vocatus admirabilis. Audebo tu is medice charissime quatuorculis que satis coes sunt apud eos spissales in religioni grabato laborantes. remedia non dicam inuenire sed inuenita designata pro doctores repetere. Cōia quidem et vulgata neque cōpanda subtilibus artis medicine spissalis apicibus. Sed tanquam rudes aliquis receptas visum fuit cōsiderationes pauculas anotare. Sunt autem tria que queruntur in forma. Primo utrum quis exercitiū orōis cōtinuās vel alia exercitia spissalia cum affectu. utputa lachrimarum et sentiens se in viribz debilitari propter humores exercitiū et remitti in ceteris corporalibus laboribus. utpote in cantu forti et similibz vires corporeas exigentibus sit responsibilis. Cum dicit apostolus Psallam spissam

psallam et mente. Pensat enim deus possit us cor quod verba. immo propter laborem cantus non potest debita in deuotioē habere dicīt. Secundo si ratione debilitatis corporis. ut fortior sit ad portandum ordinē sue professioē sine conscientie scrupulo laetus vivere possit quod ordo seruet vel ad phibendum laudem in erudititudinem ad quam est dispositus vel dubitat incidere in futurū. Tertio si orans solitarie et debito utpote horas certas nonice institutas teneatur verba adeo articulatae proferre et explicare ut seipsum audiat. Quarto frequenter aut ratione debilitatis aut grauedinis corporalium sine graui labore ad plenū id queat. Corde tamen dicet et formabit alias elevatione mentis affectus. cessabit officium lingue licet non cordis. Vix dominus rationem verā scribere salubrem et efficacem. Et velut ab alto reperentes dicimus pro prima cōsideratione

Consideratio. I.

B Eligio christiana sub uno supermo abbate Christo sola est salutaris et perfecta. Si quidem extra illaz non stat salus neque perfectio. Hoc autem sufficenter ad perfectiōem pervenire salutarem sub ea et in ea. oēs recte viventes. Unde sequitur neminē indicādum extra statu salutis aut perfectiōis esse quod vivit sub Christi ana religione. Vela leta autem bec cōsideratio ad būilitatis cōseruationē inter membra corporis Christi mystici. et ut abiecta presumptiōe pharsalia et murmurativa cōtentione membra se in uice honore pueniāt. in ea monitionē apli. Nec aliquis in ecclesia sibi Christi de statu perfectiōis sup. iterum inaniter blasphemat. ut qui monachus est non monachus non spernat. neque secularis solitarium dijudicet.

Consideratio. II.

B Eligio christiana quoniam una sit. nihilominus distincta est multiplici et pulchra varietate graduum meritorum et ordinum. Item opatiōes spissatim quod distribuit uniuersis putrult. que ei a deo sunt. ordinata sunt. quod ac magis perfecta deo quod religio. sed quod religio. Religio vero et christiana quod est ecclesia Christi spōsa. Est igitur ei ordo quod describiatur eē pariū dispartiūqz rerū sua uniuersis tribuens dispositio seu collatio. Hece enim solitarioz deus tantum est et

De religionis perfectione

In cōmuni viuētū sed et seculariū/v trū usq; secus/z cuiuscūq; status. Sequit p; inderōem fore inefficacem dicētū illos sp; cū reatu grādi ūmoueri a dño suo xp̄o ieu quib; datur aliqñ cōsilii neyotis aliquib; se subiçiant vltra legē cōem xp̄i. Pōt fate; mur hoc male, pōt z nōnunq; bñ z pier di scete suaderi. Neq; enī oēs capiūt verbuz istud. Sed de hoc alibi. Nunc pgamus vltra/quo cepimus.

Lertia consideratio.

Religio xp̄iana q̄uis est edat se ad oēm xp̄ianū/atrū a p̄priato q; dam v̄su loquentiū restringitur ad religiones/q̄s Ansbelm' ap; pellat facticias. q̄ licet etiā multiplicib; mo dis varie sint. vnuūtūr tñ tripli voto scilz obediētie castitatis z paup̄taris. In q̄bus stat essentialis rō talis facticie religionis, p; ut alibi p; doctores late z sciētifice deducitū est. Vñ sicut ecclia significat p̄ncipalr vni; uersalem cōgregatiōem fidelū/et inde dñ Catholica. i. v̄lis. nomen tñ istud vulgaris v̄sus restrinxit ad celerum. sic in p̄posito de religione etiā est/pter maiorem circa chris; sti consilia religationem.

Quarta cōsidera.

Religio facticia sine dicāt status siue ordo siue gradus in ecclia. Illa tñ nō est de se status v̄l ordo vel gradus p̄fectionis exercēde sed adq;rendē. Alioqñ male nimis esset multis religiōnem p̄fidentib; q̄ imperfectos se esse cognoscunt aut valde despiciunt. Ex quo fundat cōsequēter doctores excellētiā platoꝝ sup religiosos. q̄ status platoꝝ est p̄fectionis exerce;nde/alius adquirēde/qñ vocat alium de status lugentiū seu penitentiū. De curatis vero q̄ sunt scđi ordini succedētes discipulis. sicut aplis epi. volunt aliq; dicere q̄ nō hñt statū. cū nō sint in ramēto vel voto astricti. Sed quicqd sit de hoc et de nomine status cōstat curatos esse in gradu z or; dine p̄fectionis nedū adq;rende sed exerce;de p̄ actus hierarchicos/q̄ sunt purgares b;ditos illuminare z pficere/magis q̄ religiōsi in q̄stū religiosi. Qd addit; qm aliunde p̄nt monachis tales hierarchici ac̄ cōp;tere. dñ ip̄is a supiore ltime cōmittuntur. Grandis est hec platoꝝ tam maior q̄ m; noꝝ p̄cellētia. magis quoq; meriti/si statū

compensant opib;. Sinaūt/p̄granat eos titul; iste dignitat; nō sbleuat nec honorat

Quinta consideratio.

Religio Facticia tanto debet di ci p̄fectior/ q̄sto ad dilectionem dei z caritatis augmentū p̄ximi us appinquat. Lōsistit enim in dilectione dei et caritate religio xp̄iana/et fm̄ mensuram eius est q̄stitas eius in merito/z p̄sequēter in pm̄io. Ac p̄inde religiōes q̄ directer me dñs idoneis disponit ad cōtēplatiā virā sunt dicēde p̄fectiores, aut forte melius ap; pellari p̄t schole quedā z instrumēta p̄se ctionis p̄t loquit̄ Cassianus. Non enim videt cōsequens/si status aliq; sit p̄fectio nis adquireude/q̄ p̄terea sit status p̄fecti onis simpliciter appellādus. Neq; dicētes hoc detrahūt religiosis. sed in humilitatis veritate z securitate se tenent/dum nō arro gant sibi qd nō sunt/addētes piculū piculō. dñ rursus nō negat posse aliq; extra sta tu p̄fectiōis inueniri valde p̄fectos. Sicut ecōtra p̄chdolor p̄fectiōis p̄fessio vel stat̄ multos patiūtūmpfectos. Notū siqdē est q̄ Auḡ se in hacre testatur inuenisse.

Sexta consideratio:

Religio cōstituta ad vitā contē platuum/debet cōsequēter ap; tare omnes cōstitutiones suas et obseruatōnes ad cūdem finem cōmodius assequendū. Finis aut̄ dāt imponit neces sitatem mediis que sunt ad finem/z fm̄ exp; gentiam finis deberent cetera moderari. Inde est q̄ rerum exitus et fines prudēria metitur. p̄terea finis est causa causarꝝ. Est insup finis p̄ncipiū in moralib; sicut i spe culabilib; p̄ncipia demonstrationum. Est rursus p̄ma in intētione q̄uis in executio ne z assecutione fit vltima. Est demum for ma moralū actuū/qm̄ sicut forma materi lis dat esse materie disposite. Ita z finis legis qui est dilectio dat formalem existenti am actuū debite circūstantiationis. Circūstantie nimurū sunt tanq; dispositiones q̄ litatiue quib; deficientibus aut inordina tis/nequit intentio finis infor;mare actuū/ vt bon̄ moraliter dici possit. p̄terea rectūtudo intentionis ad finem debet sibi cōiū gerere rectitudinem medioꝝ ad ip̄m finem. Ac p̄inde fiet totū corpus operationum luci dum et rectum/aliter non.

Quinta consideratio.
Religio facit tanto debet a
tempore. Ita ad dilectionem
dei et caritatem augmentum per
inquit. Et sicut enim in dilectione
est caritas eius in merito et sequitur
io. Ac ppter religione quod directe re
oneis disponitur ad contemplationem viti
cede pfectiores. aut fons melius ap
pūr schola quedā instrumenta p
put loquitur. **L**assamus. Non enim
sequens si status alios sit gemit
urende quod ppter fuit status gemit
placere appellādus. **A**c dicit
būr religiosus. sed in humilitate
securitate se tenet dum nō am
qđ nō sunt addēt pcaligio
ius nō negat posse alijs errare
is inuenit valde pfectos. **S**ic
bdolo. pfectōis pfectio vel sta
tus im pfectos. Non siqđe est
n hac testatur inuenisse.

Sexta consideratio.
Religio constituta ad vitā consi
platiā debet cōequētū p
gre omnes cōstitutiones suas
ad cūdēm finem cōmodus
finis autē dare imponit nū
qđ que sunt ad finem et finē
s debeat cetera moderari.
erum exiūs et finēs pndētia
re finis est causa causā. Et
neip̄ in moralib⁹ sicuti spe
cupia demonstrationum. Et
in intentione qđuis in execu
ne fit vītā. Et demum in
actū qđm sicut forma man
nerie disposite. Ita et finis
lectio dat formalē qđm
uite circūstantiatis. Līc
rū sunt rātē dispositiones q
co deficiētibus aut incedo
niētū finis informare aut
zaliter dici possit. ppter na
tions ad finem debet sibi
dinem medior⁹ ad ipsim finem
et totū corpus operationum su
m aliter non.

Ac moderatione 67

Septima cōsidera.

Religio cui⁹ finis principaliter ē
cōtemplatio. seu vite cōtemplati
ue exercitiū vel ad quisitio habet
p pambulis/lectiōem orōem et
meditatiōem. **U**niusmodi vidēt esse reli
giones sub regulasanci Bñdicti cōstitu
te. **C**elebris quoqđ Carthusie religio/ cui⁹
pfectorem respicit p̄n verbū. Oportet hic
p̄supponere multa/ quē de vita cōtempla
tiva et actiua determinata sunt p̄ doctores
Quesz et qđles sunt/ in quib⁹ cōsistunt. in qđ
bus differunt et cōveniunt. Aut qđliter se sup
ponit aut excedit. **C**ōstat enī multis i di
ctis religioneb⁹ exercitationes fieri corpora
les/ in quib⁹ nō cōsistit cōtemplatio/ s; aut
fiunt ad mortificatiōem vicioz p̄sertim ac
cidie qđm pessima omniū malor⁹ doctrinā
et ociositas iners. Aut fiunt ad cōseruatiōez
virtutū moraliū iam habitarū. Aut fiunt tā
qđ fructus aliqđ redūntes et radice cōtem
plationis. dū cōpletur illud. **M**emoriam
abūdantie suauitatis tue eructabūt/ rūsti
cia tua exultabunt. cū similib⁹ innumeris.
In quib⁹ est gratiarūactio et vorlaudis.
Aut deniqđ labor pñialis afflictionis intē
ditur p satisfactione voluntaria tam p̄priorz
qđ alienoz p̄ctōz. **E**t hoc valde crebrū est
in ipis religioneb⁹ que in sub vita cōtem
platiā reponuntur/ qđuis v̄tig labor bñmōi
nō sit cōtemplatio sed actio/ verior qđqđ et
penalior qđ aratio in campis vel navigatō
p maria/ vel curatio egrotoz. **S**ed qđm ha
bēt p̄ps ad reliquū satis ad recollectiōez/ ne
ditationis/ vt ipa transeat in cōtemplatio
nem/ denoīatio sit a digniori et pñcipaliō
ri/ v̄talis vita claustralī/ cōtemplatiā di
catur potius qđ actiua. **P**ro qđ intelligendo
clarius/ sit sequens cōsideratio.

Octaua considera.

Religio Carthusien. nō attēdit
pñcipaliter qđitā vñsus psonē
singularis/ s; ad se introētū di
spositiōes cōplexiōes. cognitioz
nes. et affectiōes/ quē ad modū ut in plurib⁹
eueniūt. **U**nius rō est qđm repūnf aliqđ pe
nitus indispositi nedū ad finē cōtemplatiōis
cōsequēdū in hac vita/ s̄etia ad ipi⁹ ordi
statura capiēda p̄ intellectū et exēenda p
effectū. **S**unt et alijs quib⁹ iā nō est opus pre
ambul' exercitijs p̄tēs i hac religiōe vt ad

cōtemplatiōes p̄uchanz. qđm allūde p̄tim pro
prio studio et exercitio/ et p̄tim/imo et mapis
me diuino aurilio. pueci sunt ad arcez cōs
templationis faciliter ascendenduz. Rara
becaus in terra fatemur. nō tñ despandū
qđ nulla. **S**unt etiā alijs qđ disciplinati p̄ ob
seruatiōes ordinis/ mortificant vicia/ et na
turam custodiūt. qui absqđ eis viuendo se
culariter dū fouere putarent naturaz vicia
nutrirēt. imo deinceps vt eueniūt naturā p
excessum corrūperent. **E**t qđm inueniuntur
vt cōmuniū hoīes huius religionis p̄fes
sionē arripētes qui se tles reputāt. ppter ea
regule date sunt alie/ qđ qđ solam cōtempla
tiōem respiciūt. **Q**m̄ multo plures sunt ap
ti regu'l' bñmōi qđ cōtemplationis altitudi
ni/ p̄sertim ab initio/ et in fernore cōcupiscē
tiārū. qbus nō edomitis/ cōtemplari. que
reret hō nedū inutiliter/ nedū arrogāter/ s;
in magnam sepe sui pñcīem/ put ex vitālī
patrum claret.

Zona cōsideratio

Religio qđuis vna sit in cōstitu
tionib⁹ et votis/ debet nihilomi
nis esse in ea diuersitas i execu
tione/ dū accidit notabilis vari
etas in cōditione psonarū. Alioquin fieret
cōtra dictū legis ad allegoriam traciū. Hō
arabis in boue et asino. Fieretqđ cōtra legē
caritatis fraterne/ in qua tota lex pēdet et p
pbete/ dū nō fieret alteri qđ rōnabilitē qđ
teret sibi fieri casu tali. **N**ō vero varietas p
uenire circa dispositiōem corpore in deteri
us/ nūc citius/ nūc tardius absqđ culpa p
sonali. **C**eterū pfectus spūalis in bonū ar
duum. neqđ ita frēquētē eueniūt/ aut pueni
ens latet siue ppter illius v̄tutem qđ dicit ex
sīnia. **S**ecretū meū mīhi/ secretū meū mīhi
siue ppter alioz aialitatē/ qui nō statiz pe
netrant qđs et qđlis sit hō spūalis/ et qđlonge
ab hoībus aialib⁹. **E**t qđ rātū donum est
hec humilitas/ vt aialis hō se talē veraciter
esse et sentiat corde et p̄siteatur ore. **N**ullus
isqđ mirabitur/ si spiritualis homo nō se
per dimittitur inter eos liberis alis euola
re neqđ ad pedes Iesu sedendo audire cum
silentio verba illius. **F**it potius vt soliciū
do marthe de ocio marie conquerat. **F**e
licem iure dicerim⁹ religiōem qđ saltē pau
cos cōtemplatiōis grā p̄ditos sustinet et fo
uet et tanquā preciosam margaritaz/ vt de
licatum aliqd liliū. vt amātissimum dñi

De religionis perfectione

beniamin adolescentulum in metis excessu colit. et honorat. obediens Christo sposo dicens. Adiuro vos filie hierusalem. ne susciteris neque enigilare facias dilectas donec ipsa velit. Non occupetur in practicis exteriorum negotiorum. non conuentum assidue sequi copellatur. Tales olim extiterent Bern. Hugo Richardus et filii. Attero quisquis es aptus ad gratiam homini noli si forte compelleris esse vnum ex alio per grege conqueri noli per impatientiam murmurare. noli tanquam singularis ferus depascens vineam malignari. Expecta potius dominum viriliter age et confortetur cor tuum et sustine dominum. Scit prudenter sua quid expedire tibi sine eius voluntate nec passer unus cadit in terram. in cuius manu sunt hominum corda conuertere potens ea quocunq; voluerit. ut impleat desiderium pauperum. Sive ratus vocalis oratio cum vigiliis. si non sapient ut cuperes diuinam dulcedo. illa tibi seruaf in celis. Non velio prius fructum percipere dum adhuc metis. Tareas interim quotidianis ut ita loquamus distributionibus quod integrum seruatis tibi prebendam in celis. Non semper nutritur filius dum pululus est de mensa patris. quoniam tamen nonnulli de seruis hereditatem minime habituri perennia vescuntur ipso pane filiorum.

Decima conside.

Infirmitas et pessima. Religio curam debet habere propter infirmis. Sanxerunt hoc sancti pres et addiderunt quod dicenti se infirmum credas. Unde sequitur ultra quod sollicite curandum est. ne quod in infirmitatem pertinet incurabilem dilabatur. Inter omnes autem infirmitates superius rem per persona quod per ordinem est capititis insaniam ex evacuatione et visio cerebris ex qua perdit homo iudicium rationis et per consequens quodammodo desinit esse homo et sit miserabilior iumentis insipientibus opprobrium hominum. et abiectione plebis: et onerosissimum rotius status sui ludibrium. Auertat hanc ciuilem mortem a suis suis medicis summus dominus noster Jesus Christus. suggestendo media conservationi congrua et prohibendo noria. que non semper eueniunt subito vel repente. sed lente et incrementale vel impceptibiliter ab ipso patiente. Ab aliis quoque hominibus grandi piculo si aperte oculos non percipaces in talibus pruidendum

continget per artem medicine nedum corporalis sed et spiritualis obviat. Agat ita quod spiritualis homo. ut omnia dijudicet atque prudenter doctrice sapientia. que cuncta nouit antequam fiant. In qualquidem sapientia seu prudenter vigore maxime maiores in ordine necesse est. Pro quo plenius enucleando. sicut adhuc decebat considerationes quae sequuntur. addendo denarium denariove sic plati videantur duo denarij ad viaticum sauciati.

Undecima consi.

Religionis securitas et soliditas fundamentalis. Post divinam gratiam. consistit in discretione et caritate praesidentium quocunq; nomine censeantur. Praesidentes namque sunt aut esse debent tanquam leges minorum. deratrici legum mortuarum. id est constitutionum. Sunt dispensatores misteriorum et ministeriorum dei. fideles ad deum et prudentes ad primum. Sunt putari arresto. loquitur veri epieikes hoc est interpretatores legum generalium. sicut applicaciones ad causas singulares. Quam virtutem videt psalmista vocasse equitatem ubi dicit alloquendo deum. Omnia mandata tua equitas. Et ita legistarum immo vulgaribus habet dicere aliquid fieri de bona equitate. Sed veritas vero consistit in solis generalibus verbis legis. propterea nominantur homines huiusmodi nimis verbis statutorum innites litterales et quandoque inhumani tyranni. duri et crueles. ut potest non attendentes illud etiam pueris inculcatum. quod videlicet ipse quoque leges cupiunt ut iure regantur. Et permittitur dogma nostro christiano satis accommodum. cum dicitur Iudicis auxiliu sub iniqua legerogato. Iniquam intellige legem si ad iniquitatis et iniusticie traducatur abusum. Hinc per sapientem dicitur. Noli esse iustus nimis. Rursum qui nimis emungit elicit sanguinem. Et apud comicum. Sumum ius est summa iniusticia.

Duodecima consi.

Religionis maior quisque ille fuerit per diligenter inspicere vultum pecoris sui iuxta monita sapientis. et putat utile videri sua interest cui liber peruidere. Est itaque sicut ceterorum hominum sic et religiosorum varia valde conditio.

Nam et ipsi religiosi quid aliud nisi hoies Aliquibus ex eis inest seruorum nouicius et zelus vehementis. sed non est scientiam qui si dimittantur suo cursui ruunt tandem in aliquod precipitum. Quoniam zelus sine discretione precipitat. sicut discretio sine zelo iacet. ut ait beatus Bern. Valibus occurrent dum est. nec expectandum per alii relata in ordine. sed inuiti etiam cogendi sunt illas recipe. Qui si id primum citer reuenerint. peccant quidem grandi inobedientia. et vit spes de pfectu futuro de eis haberi poterit. Quippe qui iam sapientes sunt in oculis suis. iamque super seniores suos. si ibi videntur intelligentes. nec iam se putent esse tales qui consilio indigeant maiorum. Porro talium quis si iam haberet unum pectum in celo. ut loquitur unus patruz retrahideret p alterum. quod cum talivno superbie pede clarum est ipsum nunc totum introire celum. Tendit ad hoc tota grandis illa consultatio magni anthoni. nunc nimis inculcanda de discretione seruanda. quam finaliter esse dixit subiectionem et obedientiam ad superiores. Apud quos valet plus auctoritas qd ratiocinatio. Alioquin potest de facilis fingere libi p quilibet sanctus sticus sine numeroratione. Nullum est enim inargumentabile. Procedit nonnunquam usq adeo corporis inualitudo. cum perturbatione cerebri. qd valde lesum est ratiolis iudicium. et si non penitus ablatum in non nullis de quibus veritate punciatur Hieronimus qd magis indigent fomento ypotaxis. qd nostris monitis. Non enim sua miseria cognoscunt et hinc eo piculosusq insensibilius infirmantur. Culpat nihil minus idem alibi pferentes vigilias et ieunia sensuum integratati. Sicut allegat et approbat sanctus Thomas ratio qd non discordat. Lameat tamen in his discipulis christi. ne ex diffidentia quadam sui auxiliu studeat fieri discipulus Galieni. Credat potius et speret quoniam bona dispositio corporis donum dei est. qui dat illam et conservat quando ubi et quomodo voluerit. Cuius signum fuit in multis manifestis qui cum summa sobrietate in vicu et magna nuditate et austernitate in vestitu cum vigiliis supra modum pspicacissimo mentis acumine viguerunt. Cum et e diverso dicat Hieronimus antiquo innitens pro uerbo crasso ventre sensum tenuem gigni.

non posse. put nonnullos aliquando inter cibos abundantiam comptum est cerebri vertiginem fantasticam irreparabiliter incurrisse.

Cōside. tredecima

Religionis maior potest aliis qui nimis habent yre cū die. ne dicamus superbie puenire. vere cūdīa enim pserum cōtumac nascitur et supbia. Potest inq̄ tales quādoq̄ iuste puenire cum gratiis. antequā petant eas. Potest nihilominus quandoq̄ ip̄e expectare q̄ eum interrogant prius et consulant. si rigor ordinis ad temp̄ eis intolerabilis videatur. Judicet tūc maior fm regulam fraterne caritatis. Non dico fm dispositionem p̄p̄ corporis que fortassis robusta est. sed pro qualitate cōquerentis p̄cipue si viderit q̄ cum humilitate non ficta. gratiam petat aut consilium. Eueniet aliquando quod dyobus similia p̄tentibus diuersa dabit responsa. Diversa qd dabit consilia. non quia viciose varia sit virtus sua in acceptione personarum sed quia prudenter variat iudicium. iuxta pertinentium varias conditiones. quas virtus se discernit. Non itaq̄ oportet murmurare contra maiorem. si non semper exaudierit. nec inuidere alteri qui exauditur est. verum magis expedit gaudere quia noceverunt quod male id est indiscrete petitum fuerat non acceptum est. et congaudere fratri in humili caritate. et caritatiua humilitate. eo q̄ cōmodū accepit quo necessario indigit.

DECIMAQUARTA Cōsideratio.

Religionis maior in dispensando debet sibi duplē oculis assumere. Unum quo communis religionis bonū. Alium quo particularē sui religiosi profectum clare considerer. Ratio est quoniam religio maxime conseruat in stabilitate constitutionum suarum. sicut et omnis policia in legum suarum firmitate. tanquam corpus verum in soliditate neruorum. Et fere nihil plus aduersum est religioni quā variatio passim facta in constitutionibus p̄t heu exemplo sunt religiones quas de non obseruancia seu lapsis nuncupamus.

De religionis perfectione

Et ob quid aliud/rogo/dicat q̄ ex dispensationi bus indiscreuis,nunc et antea,sine lege sine ordine et sine causa/saltiem ratiōnabilis/tam multipliciter et inaniter factis,xvū merito iam non dispensatioēs, sed dissipations censende sunt. **R**ursus, ex oppositio si severitas ipius maioris nulli dispensationi cōdescēderit, fit apud aliquos subditos grande piculum mortis, aut morte corporali deterior/deperditio irreparabilis iudiciorum. **N**ō p̄mittere vbi occurri potest/nil aliud est plane q̄ homicidam esse; et pietatem religiose discipline conuertere in tyrannicam feritatem. **P**erpendi ex his potest quanta sit necessitas apud omēm religionem/q̄ maior sit circūspectus non cœsus/non luscus/non monoculus/nō impudicus/ita vt ytriḡ discriminī velit/nouerit/et possit opem ferre/aut p se/aut cum alioz/si non sibi p̄ satis cōfidat/cōsilio auxilio et assensu.

Ne-plate

Consideratio.xv.

Religionis maior si dubitet pro
babiliter de piculo psone querē
tis auxilium.agit securius con
descēndo interim ipius fragi
litati. q̄ timore relaxationis i n ordine cuz
seueritate neget auxilium. Poterit itaq̄ fa
cilis fieri.pūsio circa rigorez ordinis ser
uandū in eo postmodū. et circa alios. q̄ re
parare ad sanitatem aut vitam.talis egro
tus/si lapsus est. Consonat eū his pium il
lud cōmune dictū. Delius est de nimia pi
erate/q̄ de nimia seueritate redargui Quo
circa due hic aduertende in maioribz sūnt
cōditiones nō parum habentes e diverso
periculi. Una est debilitas corporalis.vel in
nata vel accidentalis. Altera est fortitudo
virilis que tolerare valet facile graues la
bores. Prima reddit aliqñ boiem nimis
cōpassiuū/qm̄ didicit ex his,q̄ patit com
passionem. Altera vero iudicans alios se
cundū suas/vt aiunt/bases seu vires sit de
bito plus rigida et austera. Unde eveniet
nōnūq̄ iusto dei iudicio/vt hi tales nimis
alijs duri/incurrant debilitatem/etsi non
semper in florida iuuentute saltēm in mar
cida senectute/p̄ quā discut tūc alis oculis
intueri debiliū necessitates q̄ exān consue
uerūt/et sic p̄ efficiūtur tandem. etiam in
uiti.dicētes cum aplo. Non enī audeo lo
qui quicq̄ eoz que p̄ me non opaſt̄pus.

Lui sententie inherens quidam pater se-
nior renuebat iuniores fortes alij fratri-
bus psidere. quāq̄ nonnunq̄ tameu iuni-
ores vilius q̄ nonnulli seniorz preesse in-
ueuantur. Sed pater iste oculum direxit
Ind qđ contingit communius.

Consideratio.xvi

Religionis maior non in sua tantum prudentia, verum etiam et multo amplius de divina gratia per orationem sedulam postulata, debet confidere in dispensationibus exercendis. Ita enim discipulus ille quem diligebat Jesus loquitur. Quoniam unctionis eius docet de omnibus. Hec de hoc si luit Arresto, sed consone ait, quia virtus operatur certius quam ars. Sic denique fieri ut meritis et precibus humilis et propter pastoris ouicularum suarum necessitatibus proponat bonus et summus pastor, et ipse verus celestis medicus. Vnde nunc an non ita de medicis corporis suaserit sapiens. Ipsi inquit dominum depacabuntur ut dirigat requiem eorum et sanitatem propter conuersationem eorum. Tu vero qui religioni subiectus es, pete prius a domino instantissime consilium, non quidez expectans illud ab eo immediate, aut pro mediu[m] angeli quasi per miraculum tibi traditur per maiorem tuum, cuius os obseruare convenienter tanquam dei loquentis in eo et per eum. Si cito et vere credendum est, quia vicarius dei et locutionis dei in hoc organum, nisi forte peccatum ipsius consulentis obstat per disfidentiam cordis fictionem, aut alias, put non unquam contigit, et contingere posse clarum est. Quoniam ne itaque possit et predicari dissolutio quesitorum dubiorum, nihilominus placet descendere adhuc parumper ad particularia. Quoniam in moralibus particulares sermones magis erudiuntur. Et fieri restrictio ad celebrem sanctam quam Larthus ens religionem sub omni reverentia et timore non tam docentis fastu, quam rememorantibus pio affectu ea que quasi in genere premissa sunt.

Considera.xvii.

Religionis Larthusien. maior
potest in casu dubij/ scđo apposi-
ti. absq; vlo dubitatōis scripu-
lo/ pcedere lautiorē victū sic p̄icitantur pe-
tenti/ uno et non petenti d̄i īgerere D̄um.

sententie inberens quidam pater
renuebat iuniores fortis alios fratres
psidere, quicq; nonnulli seniori pacificare
vulnus et nonnulli seniori pacificare
antur. Sed pater iste oculum duxit
qd contingit communius.

Consideratio.XVI

Religionis maior non in furtu
tundem prudenter venit cui
er multo amplius de diuina gra
cia per orationem fiduciam po
tia. Debet confidere in dispensatione
nominis. Ita enim doceimus illi que
par Jesus loquitur. Quoniam vni
us docet de omnibus. Hoc de hoc
est. sed consone ait quia virtus si
certius qd ars. Sicut enim fieri
eripibus humilis et puerum
ruz suarum necessitatibus gloriari
summus pastor. et ipse vera
medicis. Vide nunc an non ita
corpus suale sapiens. Si in
depcabuntur ut dirigit requi
nitatem ppter conuersationem cor
o qui religioni subiectus es. pen
o instantissime collatum non quis
is illud abeo inmediate aut mali
eli quasi p miraculum tibi mali
em tuum. cuius obseruan
q; dei loquentis in corpore. Si
credendum est. quia vicar dei
nisi dei in hoc organu. nisi te
ipsius conscientis obseruantis
cordis fictionem. aut alias pa
rti gisse. et contingere posse clari
us n; iraq; possit. et p dicitur dic
tus qd dubioz nibilomin
dere adhuc parumper ad pa
troniam in moralib; part
nes magis eridunt. Et haec
celebrem sanciam qd Lachry
mam. sub omni reverentia et
docentis fastu. qd rememor
atu. ea que quasi in genere pa
trum.

Consideratio.XVII

Religionis Lachrymam.
potest in casu dubi sic z
tibus vlo dubitatioz fero
et auerore viciu sic pietan
et non perenti d; ingetur du

Ac moderamine

67

cognoscit esse talis potissime cu; possit in
hac religione cōpetentia seu faciliter indulge
re magis sine nota singularitatis et absq;
murmurationis occasione. ppter solitaria
in cella refectione. Adda verbū unum/qd
fuit ut accepi respōsum p patres diffinito
res in caplo generali eiusdem ordinis cuiā
inquireti dū siebat grā generalis sine illa
pietatis siue aliter nomine. Ego inq; ille
sentio me nō indigere tali grā. Nunquid
ergo ppter conscientia teneor abstinere ab hmoi g
tia et eam nō accipere. At patres illi. Etia
si tu nec paruum quidē bolū seu morsuz acci
pere indigeas. Hibilomin accipe gratias
que prestat. reuereter. et vttere cū gratiarum
actione. Et certe meo iudicio prudentissim
me ut sic in tali fratre singularitas vitaret.
humilitas seruaret. murmurq; et indigna
tio ab alijs secluderetur.

Consideratio.XVIII.

Religionis carthusiensis maior
in casu tertij dubij consiliū et lis
centia cedere fas habet ut peti
tur pseritum in orationib; nō ne
cessarijs et peculiarib;. Tuitius tamen est
vbi nō sit dispensatio officiū lingue nō pe
nitus omittere. Quoniam illud tenuissimuz
et fauibus orantis interclusum sufficit. nec
potest nobiliter aut periculoze grauare.
Abūdat qlibet in sensu suo iuxta apli sen
tentia. Sunt pterea qui tpe vocalis oratio
nis pseritum laboriose. nō studiose insistunt
meditationi. sed expeditum orationē suā ala
criter cum attentione cōmuni. quaten? post
modū libiores habeat animos ad medi
tandū. vel cū silentio orandum. Docuit nō
nullos experientia sic agere cōsulte ex sue co
ditionis necessitate eo q; cū vocis sono eti
am satis tenui. neq; suā stabilire medi
tationē put in casu primi nostri dubij que
rela fū. Fortis pfecto. fortis et felix videtur
is cui a deo donatum est simul spiritu oris et
devotione mentis. devotione inq; tali qd
sentiunt in silentio ipsi cōtemplantes. do
mino suo seruire. Sed rara est valde hec
gratia propter humanā infirmitatem par
tim. partimq; propter nostrū corporē. nec
etiam huiusmodi gratia est ab omnib; de
necessitate et sub obligatione requirenda
aut exigenda.

Consideratio.XIX.

Religionis carthusiensis maior
fratres suos habet inducere qd
nus nō minus ei respōdeant ve
ritatem de suis virtutib; dū inc
rogant qd de suis vicijs et defectib;. Ratio
huius quoniam periculosissime sepe sub tes
gumento et velamine virtutū se vicia pals
liant. Exposuit hoc inter alios imo supra
alios Gregorius ille mox indagator Beas
tissim⁹ papa Gregorius in diuersis et pene
singulis moralib; suoꝝ locis. Vlerū in ppo
sito sat is exemplū de lachrymis de qui
bus primū nobis obiectū dubiū inquire
bat. Itaq; caueas tibi quisq; in religione
pseritum sic austera sicut est de qua loquimur
cōversaris a laqueo qd venantes abscon
dunt demones. in omni qd cogitam⁹ qd
loquimur qd agimus. Itaq; laqueos plo
ramus. laqueos loquimur. laqueos comedimus
et bibimus. laqueos nectim⁹ in cun
ctis operib; nostris. Nec sufficit strator la
queos remedii aliud efficacius. qd ex sens
tentia dicere cū psalmista Oculi mei semp
ad dominū quoniam ipse eueller de laqueo
pedes meos. Fuerū locuti de lachrymarū
cōditione multi. Et ferme nihil mentē no
stram sic purgat illuminat et serenat ut p
funda cōpūctio et lachrymarū inundatio.
Vlerū id quidē si obseruat illud ne qd nis
mis. Fit autem nimis dū ex his incurrit ena
cuatio et turbatio cerebri. dum pterea flens
reddit impotens ad opa sibi de necessitate
faciendū incūbenzia vel ex voto vel ex p
cepto vel ex superioris instituto. Est fateor i
lachrymis aliquod dulce et mulcebre. sed pro
cul sit hec dulcedo que criminis amarus
dinē p puericationē parturit. et que vulne
rat suffocatq; naturaz. Est igit abūcienda
nonunq; hec lachrymarū profusio. Et ne
scio si lachryme inde fluent vberius. qd la
chymari vel nō licet vel nō decet vel non
expedit. Itaq; enī quicq; videt Hibilomin⁹
tamē oportet ut pibean sepe. qd necessa
ria preceptorū regularū disciplina. prepo
nenda est lachrymis tam extortis et mēdis
catis qd infusis et placitis. Adem enim est
causa de huiusmodi lachrymis que de sen
timentis spiritualis dulcedinis et sensibi
li suauitate cur hec sepe non expediant p
pter plures respectus. prout de hoc alibi
traditum est. Pterea prudens religio
se fuge quantum poteris interim tales la
chrymas quoniam haud dubiū lat; anguis

De religionis perfectione

In herba. Dū autem oīno tuū fueris/ seu dispē
satōe superioris/ seu diuīa ordinatōe/ tūc ill
vitare. illis te inebria. illis serfice. suaūissi
mū tibi balneū mētis in illis frequēter in
strue. Secūdū rbi tuū nō es. sed ordinis et
coitatis. ac carcerali q̄si obseruārōe/ spōte
quidē et vtilit (nisi recalcitres) mācipatus.
cōpedib⁹ charitatis/ ex p̄fessione tua volū
tarie facta/ pro xp̄o astricuſ.

Consideratio. XX.

Religionis carthusiēsis maior
in casu prīmi dubii p̄positi/ quo
ad orōes publicas et canonicas
habet cū magno pōdere delibe
rationis attēdere/ q̄ tales orōes nō sunt
ita dicam/ factie seu voluntarie p̄ religio
nē carthusiēn. institute/ sed p̄ sedē applicaz
aut sedētē in ea sūmū pontifice/ generalic
p̄ vniuersaz cōfianā religionē ordiate. Ve
rū tñ q̄ be orōes dicant̄ alta voce vel sum
missa/ publicevl ad p̄tē/ hoc spectat ad ius
positiū et p̄ vñis ad maioris arbitriū. Vñ
in h̄ in omī religione dispēsatio pōt indul
geri/ quātū religiōis vigor pati pōt. Quo
circa vulpeculā in primis capi opprimiq̄s
p̄uenit dū inducī in vineā dñi sub h̄ tegu
mēto/ q̄ dñs p̄sat cor nō v̄ba. Pensat cre
dite/ pensat dñs v̄ba multiplici rōne/ noia
tim q̄druplici. Ad sacrificiū laudis ad exer
citatoēz corporis. ad meritum satissimatoēz et
ad p̄stāndū exēplar p̄ximis et laicis. Nolo
igif dicat mibi religiosus aliq̄s/ q̄ dñs p̄
sat cor nō verba. Lū apl̄s dixerit Drabo
spū. vocē intelligēs fm̄ glosas/ exorabo et
mēte. Et Amb. in Imno. Os. ligua. mēs,
sensus. vigor. p̄fessionē psonet. Nolo sic p̄
sumat solitariū dum in cōe venerit/ vt se dis
gnū reputet sola vñētione. vt societate seu
p̄uenti sp̄nat in pari exercitatōne. vt voti
sit imemor i sua p̄fessione. vt querat hic re
muneratoēz trāsitoria p̄ eterna beatitudine
vt eccliam dei deniq̄s sup̄be p̄tenat/ in sua
iussione et p̄sonali missiōe. Demū si necel
sitas put q̄nq̄s fit vrgere videat provalitu
dine corporis aut mētis. Nolo phibere/ no
lo dētēsūs esse. Nolo tyrān⁹/ nolo crude
lis tortor inueniri. Sed tñ nolo etiā te tū
bi soli p̄mittere. Fallit nos amor alien⁹ in
indicādo. quāto magis igif amor p̄prīmo:
Lucifer inde corruit. Corruerūt inde oēs
qui opān̄ iniquitatē. Expectes igif volo
expēctes iudiciū maioris tui. Aredē iuxta

formā sancti Bernardi/ sp̄ magis iudicio
alieno/ et maiet tui superioris/ q̄ p̄prio/ qm̄
ille vice dei tibi dicet si petitiō tua liceat/ si
expedit/ si deceat. non tñ p̄ salutē tua/ sed
pro p̄scia q̄z sua/ necnō si pro fratrū tuorū
pacifica cōmunicatōe/ imo etiā p̄ generali
ipius ordinis p̄seruatōe. Et vt non fallat
superior tuū in p̄sulendo. tuū sit humili pie
tate dñi iugiter exorare/ vt tuas p̄ cū in cui
ins te manib⁹ om̄isisti/ vias dirigat. Ut
prouerbii est a Seneca positū. Cap̄dōz
cet pugilē. Ad qđ spectat illud/ q̄ visio/ cō
trectatio/ et allocutio egrotantis/ docet me
dicū qđ agere debeat. Nō aliter ē de medi
co sp̄uali. Sicut enī curaōce nō boīs sicut
loquī Aristo. sed hui⁹ boīs/ q̄ fit vt singul
aria que nō cadūt sub arte referri debēt ad
iudicium prudētis in arte sua. Possent
ista latiori deductōe p̄duci/ p̄ mēbra singu
la/ sed epl̄aris angustia tātūdē scripsisse cō
tēta sit. Bene vale p̄t dñi/ frater/ medice ca
rissime. Et oremus p̄ inuicē/ vt saluemura
Scriptū lugduni penultima octobris
Anno dñi nr̄i ihu xp̄i. M.cccc. xxx.

Cōclusio epilogās

Respōdere vberi⁹ q̄ necelle erat
conat̄ sum q̄stūculis p̄ te mis
sis Guilhelme pater et frater jn
xp̄o charissime/ sub duplici cōsi
derationū denario sup̄ religionis p̄fectio
ne ac moderamie. Guadēs et lachrymis
ponat̄ modus/ vt in p̄gregatōe vocalibus
intendat̄ exēcītōe/ p̄seruādo vires ad hoc
ipsum/ vt insup̄ nulla lautioris vīctus cō
cessio desup̄ facta repudief̄/ siue illa fuerit
propria/ siue singularis/ siue fuerit cōmū
nis seu vniuersalis. Ut deniq̄s orōnes in
cella que sub precepto p̄sertim ecclesie cas
dunt ore offerri. et proferri nō omitrant. ni
si forte id fieret de consilio et licentia sup̄io
ris/ cū prolatio ore ten⁹ fieri possit v̄tq̄s te
nuit et absq̄ piculoso vt appareat grauamie
Attēto potissimū etiā q̄ q̄ fit ab institutō
ne/ et noīe ecclie/ aut ex regulari ordinatōe
orās ip̄e sic ore/ et hoc multum meret. Pri
mū q̄ obedit. scđo q̄ oris sacrificiū reddit
tertio satissimatoēz p̄ p̄cīs et labore agit.
quarto otīū excutit/ qđ facile surrepe solet
in sola mētali orōne seu meditatōne. Facit
ad hec illud apl̄i. psallā spū psallā et mente
cū glosa ordinaria que si placeat videat̄.

Finis.